

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 11

гр. Благоевград, 05.01.2024 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЧЕТВЪРТИ ВЪЗЗИВЕН
ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ**, в закрито заседание на пети януари през две
хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Николай Грънчаров

Членове: Владимир Ковачев
Георги Янев

като разгледа докладваното от Георги Янев Въззивно гражданско дело №
20231200501275 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано с въззивна жалба, подадена от „М“ ЕАД със старо име „С“ АД с БИК ..., седалище и адрес на управление гр. София, ул. „Р“, № 4, вх. А, ет. 5, представлявано от изпълнителните директори И П и Б Я, чрез: адв. И. М. Л., вписан в АК - София, с личен № ..., с адрес за съобщения и кореспонденция: гр. Варна, бул. „М“ № 21, ет. 2, против Решение № 764/13.11.2023 г., постановено гр. д. № 1266/2023 г. по описа на РС – Благоевград.

В жалбата се твърди, че законът не изисква в договора за поръчителство да бъде посочено конкретно и поименно на кого са задълженията, предмет на поръчителството. Липсва законова разпоредба, подобна на чл. 167 от ЗЗД, която да определя начина на индивидуализация на обезпеченото вземане в договора за поръчителство. Необходимо е то да бъде посочено по такъв начин, че да е ясно кое точно вземане се обезпечава, като пропускането на някой или на част от индивидуализиращите го елементи е без значение, ако останалите посочени такива са достатъчни за индивидуализиране на вземането. Съгласно разпоредбата на чл. 138, ал. 2, изр. 2-ро от ЗЗД дава възможност да бъде сключван договор за поръчителство и за бъдещи задължения.

Изразяват становище, че в случая на 07.11.2014 г. между „А1 България“ ЕАД, ЕИК 131468980 и „С“ АД с ново име „М“ ЕАД, ЕИК ..., е сключен Договор за поръчителство. В сключения Договор за поръчителство между „А1 България“ ЕАД и „М“ ЕАД от 07.11.2014 г. страните са се договорили поръчителят да отговаря за задълженията на абонатите на „А1 България“ ЕАД, сключили договор за продажба на изплащане с „А1 България“ ЕАД. Предметът на договора за поръчителство от 07.11.2014 г. е относно гарантиране от страна на поръчителя - „С“ АД на вземанията на „А1 България“ ЕАД от абонати по договор за продажба на изплащане (съгласно раздел II, т. 1, стр. 3 от Договора за поръчителство). Конкретното задължение, което е предмет на договора за поръчителство, е посочено в самия договор за продажба на изплащане с „А1 България“ ЕАД. Вземанията, които „А1 България“ ЕАД, в качеството си на продавач по договора за продажба на изплащане, има към купувача по договора, могат да бъдат обезпечени чрез договор за поръчителство от трета страна според раздел III, т. 9.1.2. Тоест задълженията, предмет на договора за поръчителство, са индивидуализирани в договорите за продажба на изплащане, където са посочени месечните погасителни вноски, размера им и сроковете за тяхното погасяване.

Следователно в сключения Договор за продажба на изплащане №502060214/01.08.2020г. между „А1 България”ЕАД и ответника е индивидуализиран размера на месечните погасителни вноски, чието изпълнение е обезпечено с договора за поръчителство.

Излагат, че представения и приет като доказателството по делото Приемо-предавателен протокол № 362/13.12.2021 г., с който „А1 България”ЕАД е изпълнил задължението си за изпращане за справка на осн. т.2.2.3. от Договора за поръчителство сключен между „С” АД и „А1 България” ЕАД. Справката съдържа списък на абонатите и размер на просрочените вземания. Ответникът фигурира на стр.3 от горесцитирания протокол. След запознаване със справката, дружеството е изпратило писмени уведомления на абонатите на осн. чл. 143 от ЗЗД. По делото е представен и приемо-предавателен Протокол № 370/16.11.2021г., който съдържа справка относно заплатените от страна на „С” АД суми, по договора от 07.11.2014г. за гарантиране на поръчителство на вземанията на „А1 България ЕАД от описания брой абонати, в това число и от ответника И. А. Ч.. Представено е и Уведомление по т.2.2.6 от Договора за поръчителство от „А1 България” ЕАД до ищеца, с което е потвърдено извършеното от дружеството, в качеството му на поръчител на И. А. Ч., плащане в размер на 97,50 лв., представляващо просрочено задължение на ответницата до договор за продажба на изплащане № 502060214/01.08.2020 г.

На следващо място в жалбата са наведени доводи, че обжалваното решение е постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, свързани е доклада на делото, тъй като в доклада съдът е дал указания на ищеца за установяване на следните факти: факта на договор за продажба на изплащане, обуславящ наличието на валидна облигационна правна връзка, предоставянето на вещта, твърдяното просрочие/спиране на плащане от длъжника и период, размер на дълга по пера, договор за поръчителство, плащане на цената от поръчителя на продавача на вещта, покана от продавача до поръчителя за плащане, уведомление за встъпване в дълг, встъпване в дълг, факта на направени действителни разноски в производството, характера и размера им. Съдът не е възлагал в тежест на ищеца доказване на изпълнена процедура по кредитен скоринг и одобрение от „С” АД за сключване на процесния договор за продажба на изплащане. Така по същество съдът е приел за недоказани факти, които въобще не е обявил на страните за релевантни и подлежащи на доказване с доклада на съда по делото. Твърди се, че по този начин съдът е извел правни изводи при допускане на съществени процесуални нарушения, при изготвяне на непълен и неточен доклад по делото, което е от съществено значение за изясняване на предмета на делото и обективно решаване на спора.

Излагат, че като не е изпълнил задължението си активно да съдейства на страните за изясняване фактическата страна на спора, първоинстанционният съд е допуснал съществено нарушение на съдопроизводствените правила и е постановил решението си при неизясненост на релевантните за спора факти.

Претендират сторените съдебно - деловодни разноски за двете инстанции, като на основание, чл. 78, ал. 5 от ГПК правят възражение за прекомерност, в случай че адвокатското възнаграждение представено от процесуалния представител на ответника е прекомерно и същото надвишава минималното такова съобразно изискванията на Наредба № 1/09.07.2004г. /изм. и доп. ДВ бр. 28 от 28 март 2014г./ на минималните размери на адвокатските възнаграждения.

В срока по чл.263 ГПК от И. А. Ч., ответник по гр.д.№1266/2023г. по описа на Районен съд Благоевград, чрез адв. М. У. е постъпил отговор на въззивната жалба.

В отговора се твърди, че, ищецът не е доказал да са изпълнени тези условия на договора. Липсват данни за това, от „Мобилтел“ ЕАД да е направена заявка за кредитна оценка на ответника, каквото е следвало да бъде направено съгласно т.2.1.1 от договора за поръчителство, както и съответно такава оценка да е направена (преди сключването на договора за покупка на изплащане). Липсва също така становище на ищеца дали одобрява или не сключването на този договор за покупка на изплащане.

Счита, че съдът правилно е приел, че ищеца не ангажира доказателства, които да установят сключването на валиден договор за поръчителство, доколкото в негова тежест е да установи, че между него като поръчител и „Мобилтел“ ЕАД като кредитор е постигнато съгласие за гарантиране задължението на ответника като страна по договора за покупка на изплащане. Изразява становище, че в случая в договора за поръчителство липсва посочване на основните параметри на главния договор, който се обезпечава с него. Тъй като в договора за поръчителство е договорено (Раздел IV, т.3), че „СБС в качеството на поръчител се задължава за отговаря пред МОБИЛТЕЛ за задължения на Абонати, сключили Договор за продажба на изплащане с МОБИЛТЕЛ в резултат на получено одобрение от СБС в рамките на извършен Скоринг по този договор“, съдът е приел, че е налице неопределеност на договорите, които ще бъдат обезпечени с поръчителство, предметът на тези договори и размерът на обезпеченото вземане. Намира възраженията в жалбата относно доклада на съда за неоснователни, тъй като съдебният акт е постановен на основание прието от съда, че процесния договор за поръчителство от 07.11.2014 г. е нищожен поради невъзможен предмет. От друга страна, съдът е определил в тежест на ответника да установи договора за поръчителство, съответно неговите клаузи и изпълнението му, включително и доказване на предвидената в договора процедура по кредитен скоринг и одобрение от „С“ АД, необходими за сключване на договора за продажба на изплащане.

Моли за разноси.

Съдът при проверката си в закрито заседание по реда на чл.267 във вр. с чл. 262 ГПК намира подадената въззивна жалба за допустима като подадена в срока за обжалване, от легитимирана страна с правен интерес за това. Същата отговарят на изискванията на закона и е редовна, като съдът дължи произнасяне по същество. Спазени са правилата на процесуалния закон и с оглед на съдържанието и сроковете за депозиране на писмения отговор към жалбата. Делото е с предмет предявени иски с правно основание чл. 422, вр. чл.78 ГПК, като първоинстанционният съд правилно е приел същия за разглеждане, след като е счел, че предявения иск е допустим, а исковата молба е редовна. С въззивната жалба са направени оплаквания досежно правните изводи на РС - относно приложимия материален закон и неговото тълкуване, по които въззивният съд ще се произнесе по същество, поради което не намира за нужно да дава указания на страните по въпросите, визирани в чл.312 ГПК. Съдът намира за неоснователни доводите във въззивната жалба касаещи доклада по чл.146 ГПК.

Следва съдът да насрочи открито съдебно заседание по делото, за която дата да се призват редовно страните.

Водим от горното и на основание чл. 267 ГПК във връзка с чл. 317 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА открито съдебно заседание по делото за 22.02.24г. от 09.00 часа, за която дата да се призоват редовно страните по делото.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____